

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolça.
Director General:
Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.
Subdirector: Enric Guinart Mauri.
Gerent: Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** David Aunió, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aunió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDICO DE CATALUNYA

Editorial

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

Dotzenes parts a l'estil liberal

El Consell General va seguir ahir el guió previst i el projecte de Pressupost per a aquest any va ser refusat per un empat a 14 vots. La d'ahir va ser una sessió soporífera, potser (en termes futbolístics), perquè ja se sabia el resultat final i no hi havia necessitat de fer cap esforç. Els reformistes es van sorprendre que les seves esmenes fossin aprovades, però cal recordar que el PS podia aprovar tantes esmenes com volgués sabent per endavant que tot era paper mullat, sense cap valor, i que aquest any s'haurà de governar amb dotzenes parts.

Ara, consumat el rebuig, toca deixar de mirar enrere. El Pressupost ha estat un llast en el debat polític dels darrers mesos i el país necessita ara la presa de decisions per afrontar la delicada situació econòmica. Parlar d'eleccions anticipades o mantenir vives les discrepàncies pressupostàries no aju-

darà a superar la crisi, tot i que la falta de Pressupost també tindrà una incidència directa en les polítiques que es puguin dur a terme.

Tampoc té gaire sentit demanar una pròrroga que permeti refer els números i assegurar-ne l'aprovació. Hi ha la limitació del temps i els ciutadans estan ja, malauradament, massa acostumats a

EL GOVERN QUEDA ARA SUBJECTE A UNS COMPTES DE L'ANTERIOR ETAPA

convivre amb el trencament de totes les negociacions que s'han iniciat darrerament.

Ahir els discursos van servir per defensar novament –aquest cop des dels escons– els diferents posicionaments dels grups parlamentaris amb les mateixes argumentacions de sempre, i inten-

tant culpar els altres de la situació de bloqueig de la qual tothom intenta distanciar-se.

Caldrà recordar una vegada més que les dotzenes parts és un sistema dissenyat perquè el Govern pugui governar durant un període transitori a causa del retard en l'aprovació del Pressupost, però que no s'havia previst perquè sigui l'eina de Govern durant tot l'any. Com que no es tracta d'una situació transitòria sinó de profunda crisi, el Govern no parteix de la millor situació per combatre-la.

Sobten especialment els arguments d'ApC, que s'oposa als comptes adduint que es tracta d'una calca dels anteriors amb matisacions, elaborats pel darrer Executiu liberal d'**Albert Pintat**. Si això és així, la pregunta és simple: ¿què representen les dotzenes parts? I la resposta és elemental i els responsables d'ApC la coneixen perfectament. Obligar el Gabinet socialdemòcrata a governar amb dotzenes parts és el mateix que forçar-lo a governar exactament amb el mateix Pressupost de l'any passat, genuïnament liberal i sense matisos. Tota una incongruència, com deixar el país i els ciutadans sense Pressupost. I amb la crisi a sobre.